

— Maria Creuhet

La presidenta de l'Associació de Micropobles de Catalunya ens parla dels avantatges i desavantatge de viure en un poble de menys de cinc-cents habitants.

VIURE AVUI EN UN MICROPOBLE

Sant Jaume de Frontanyà, el poble més petit de Catalunya.

De viure en un poble de menys de cinc-cents habitants en destacaria dos valors principals. El primer, la possibilitat de gaudir d'una democràcia més democràtica, si em permeteu la redundància. I és que, en un poble d'aquestes dimensions, tots els ciutadans ens coneixem i podem parlar tranquil·lament de les qüestions que afecten el municipi. Una altra cosa és que posem en pràctica aquest exercici amb la periodicitat, la franquesa i l'amistositat que seria desitjable. Però això de no dir les coses a la cara, o dir-les de manera no gaire educada, és un problema que es troba en qualsevol nucli social, des dels veïns d'un immoble fins a les grans ciutats o a les grans trobades de responsables mundials. O sigui que, salvat l'inconvenient, diguem que el valor del

micropoble és el d'oferir un espai propici per a una democràcia més real i participativa, que convida a què la responsabilitat i la participació siguin més visibles i, doncs, més gratificants.

Els segon seria el de la solidaritat i la tolerància: un poble petit és com una gran família –evidentment també amb els seus pros i els seus contres–. No obstant, quan algun membre té algun problema greu de veritat, els veïns responen sense dubtar-ho. La solidaritat té el suport de la convivència, que és més real, més a flor de pell, i que obliga a un exercici de comprensió i respecte continuat, encara que, com és sabut, les rancúnies arrossegades de generacions també poden fer estralls.

Quant a avantatges, tenim la de respirar un aire net i no contaminat, la de veure un horitzó de natura i no d'edificis, la de gaudir la relació fluida entre diverses gene-

racions sense distàncies, la de sentir un silenci preciós... encara que als de ciutat els molestin les campanes, els esquellots de les vaques, el cant dels galls i dels ocells i altres petiteses, acostumats com estan al brogit de la ciutat amb el soroll dels cotxes, de les sirenes i de la vida dels veïns de sobre, de sota, de la dreta i de l'esquerra.

Quins desavantatges podem tenir els “de poble” si ens comparem amb els “de ciutat”? No podem tenir uns serveis de transport públic amb una periodicitat satisfactòria –els “de poble” sempre hem d'acabar agafant el cotxe–, ni concentracions de serveis culturals, com biblioteca, teatre professional amb programació estable (encara que podem gaudir de teatre amateur), o d'altres. Però podem anar a la capital de comarca o a ciutats més grans per a participar d'aquestes activitats. Potser tampoc tenim hospital ni serveis mèdics especialitzats, i per aquestes necessitats sanitàries ens hem de desplaçar, però sí que tenim servei mèdic rural que ens atén convenientment (encara...!).

Pel que fa als estudis, en molts pobles petits es mantenen les escoles rurals on s'imparteix l'educació general bàsica. I sí, per a la Secundària s'ha de fer el desplaçament cap a municipis més grans. En relació a la Universitat, evidentment, cap a ciutat, encara que també tenim la possibilitat d'estudiar mitjançant internet.

Abans, un dels problemes greus de viure en un poble petit era l'aïllament, però en aquests moments tampoc podem dir que haguem quedat aïllats, perquè –en general i salvant les deshonroses excepcions que esperen solucions al problema– les noves tecnologies ens arriben i, amb elles i els mitjans de transport, podem connectar-nos amb el món, saber què hi passa a qualsevol nivell, i participar-hi, si ho creiem oportú.

També hi ha el problema de la feina, encara que aquest és pertot. I no vull pas dir el de manca de feina, que aquesta és una altra història, si no la d'haver de traslladar-nos per anar a treballar en altres municipis. Però això passa també fins i tot als de Barcelona!

I aquests només són alguns apunts perquè aquest tema dóna per una anàlisi més profunda. ■

Maria Creuhet és alcaldessa d'Ordís i presidenta de l'Associació de Micropobles de Catalunya